

Budapest, 1862. XII. 31

Tisztelt Professor Úr!

Nagy örömmel kaptam meg kedves
levelezőlapját, s szeretek is válaszolni,
hogy hirt adjak dolgaim alakulásá-
ról.

Décember közepén jártam Berlinben,
ahol a meghívás konkrét részleteit
beszéltük meg. E megbeszélések során
döntöttük el, hogy 1863 szeptember 1-én
kezdem meg a Humboldt-Egyetemen
a munkát. Ez az időpont nekem is
kedvezőbb, mert így nyugodtan le-
zárhatom majd itthoni dolgaimat,
befejezhetem cikkeimet, felkészülhetek
az utazásra.

Így tehát nem Berlinben, hanem
Budapesten fogok majd találkozni

Professzor úrral. Ennek nagyon örülök,
hiszen így nem kell változtatni az eredeti tervén, Budapesten lesz majd alkalom mindeztől beszélni.

Ennek ellenére azt tanácsolom Professzor úrnak, hogy tessék ellátogatni Berlinbe, amely turkológiai szempontból éppen a történelemnek fontos. Giesecke kelet-Berlinben, az Akadémia Orientalisztikai Intézetében dolgozik, s ott éppen az ó-ósmánli krónikákkal foglalkozik. Megmutatta habilitációs munkáját is, amelyet remélő fejezett be. Ez éppen Professzor úr számára lesz majd érdekes.

Kinderből sokat mesélek majd Budapesten.

Köszönöm nagyon, hogy informálni tudott Boratav látogatásáról is Tietze leveléről. A dolgok konkrétságait is jól tudom. Nem hiszem, hogy Professzor úr elhúzna, hogy nekem ilyen dolgokhoz valami közöm legyen. Minthet nagyon jól tettyik

mindig azon fáradoztam, hogy jó kapcsolat alakuljon ki a magyar és török turkológusok között. Minden más erőköz teljesen idegen tölem - remélem ilyennek tehettem megismerni. Eppen ezért én is nagyon megdöbbentem, amikor hallottam, hogy valaki ilyen ajánlatot, s tudósokat nem illő lépéseket tett. A dolgot itt persze olyan fordulatot vett, hogy egyes "jóakaróim" ellenem akarták kihasználni a dolgozatot, s különböző igen súlyos lépéseket tette olyan helyzetet teremtetek, hogy az existenciámat veszélyeztette. Azt hiszem, hogy professor ler számára felesleges is ideznom a neveket.

A dolgozóról most már közel egy éve tudomásom van. Professor Urnak azonban minderről nem írtam, mert lapjaiból és leveleiből úgy éreztem, hogy a régi érzésekkel van irántam, s jól tudja, hogy nekem ilyen dolgozokkal semmiféle kapcsolatam nincs. Eppen ezért meg kell Berlinbe is: érte meg mindent,

hol, tölem új és ott dolgozhat, ahol akar. Kutathatok és dolgozhatok új is, hol semmit sem tudok arról mi folyik a pesti egyetem turkológiai intézetében. Tessék elhinni, hol az engem ért megalázó inzultusok nyomán sem vagyok az emberek, sem munkájuk nem érdekelt többé.

Minderről csak ennyit akarok írni. Budapesten is csak akkor beszéljünk a dolgokról, ha professor lesz szükségem rá. Én bírom abban, hol a régi barátsággal és szeretettel fogjuk tovább építeni a magyar-török tudományos kapcsolatokat.

Szerdemet zárva ezzel a barátsággal kívánok a családnak és Professor úrnak igen boldog új évet:

Tisztelettel és szeretettel

Barabás György